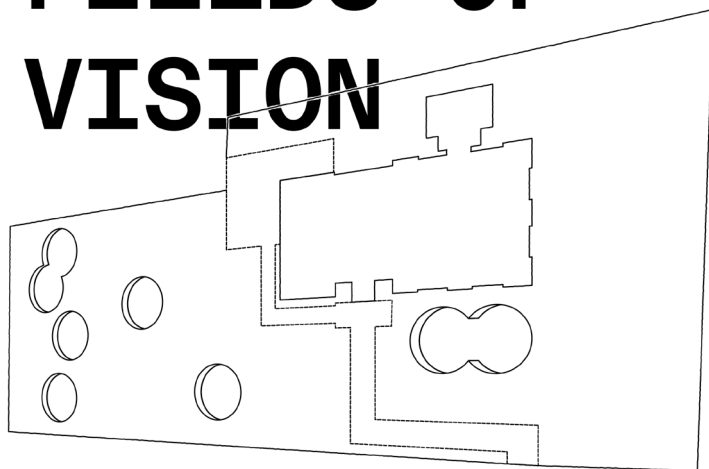

m

d d

FIELDS OF VISION

Emma Crombé

Sam De Graeve

F//AAT

KASSÉ COLLECTIVE

Sebastian Vielma Fleischhacker & winnie t

11.07.26—26.07.26

MDD Collective

MDD Collective, het jongerencollectief van MDD, bracht zes jonge makers samen om, met ondersteuning van het museumteam, een eigen tentoonstelling te ontwikkelen in de museumtuin. De leden van het jongerencollectief zijn Emma Crombé, Sam De Graeve, Pieter-Jan De Paepe, Louis Dewitte, Flore Van Gorp en Pia Seidel. Vanuit een open call selecteerden zij vijf kunstenaars en collectieven die nieuw werk presenteerden.

Het vertrekpunt was *Fenster* van Isa Genzken. Vanuit dit werk onderzoekt *Fields of Vision* hoe een kader bepaalt wat zichtbaar wordt en wat buiten beeld blijft, en hoe die afbakening onze manier van kijken en betekenis geven beïnvloedt.

Met veel plezier presenteren we *Fields of Vision*, een tentoonstelling die de blik van een nieuwe generatie kunstenaars centraal stelt.

MDD Collective, MDD's youth collective, brought together six emerging creatives to develop their own exhibition in the museum garden with the support of the museum team. The members of the youth collective are Emma Crombé, Sam De Graeve, Pieter-Jan De Paepe, Louis Dewitte, Flore Van Gorp and Pia Seidel. Through an open call, they selected five artists and collectives to present newly commissioned works.

The exhibition takes its starting point from *Fenster* by Isa Genzken. Inspired by this work, *Fields of Vision* explores how a frame determines what becomes visible and what remains outside our field of view, and how this act of framing shapes the way we perceive and assign meaning.

We are delighted to present *Fields of Vision*, an exhibition that foregrounds the perspective of a new generation of artists.

Foto: Margo Catry

Emma Crombé

Emma Crombé ontwikkelt een praktijk waarin schilderkunst, installatie en onderzoek samenkomen. Ze creëert hedendaagse mythologieën waarin religieuze beeldcultuur, lokale tradities en feministische perspectieven elkaar ontmoeten. Door bestaande iconografie te hergebruiken en te transformeren, onderzoekt ze hoe beelden betekenis krijgen en hoe die betekenis voortdurend kan verschuiven.

In 2024 behaalde ze haar master Vrije Kunsten (Schilderkunst) aan KASK Gent, waar ze momenteel ook het postgraduaat Curatorial Studies volgt. Naast haar eigen praktijk is ze actief binnen verschillende curatoriële en collaboratieve projecten. Ze werkte

Emma Crombé

Emma Crombé develops a practice that brings together painting, installation and research. Drawing on religious imagery, local traditions and feminist perspectives, she creates contemporary mythologies that explore how images acquire meaning and how that meaning can continually shift.

She received her MA in Fine Arts from KASK Ghent in 2024, where she is currently completing a postgraduate degree in Curatorial Studies. Alongside her studio practice, she is active in several curatorial and collaborative projects. She contributed to the Pauline Curnier Jardin retrospective at M HKA, works as an art handler at Museum Dhondt-Dhaenens and is a member of MDD Collective.

Saint Martin Shows the Way

Taking Saint Martin, the patron saint of Sint-Martens-Latem, as its point of departure, Emma Crombé's installation explores how religious and artistic image-making shape the identity of a place. Just as relics once attracted pilgrims, the Lys

mee aan de retrospectieve van Pauline Curnier Jardin in M HKA, is art handler bij Museum Dhondt-Dhaenens en maakt deel uit van MDD Collective.

Sint-Maarten wijst de weg

Vertrekkend vanuit Sint-Maarten, de patroonheilige van Sint-Martens-Latem, onderzoekt Emma Crombé hoe religieuze en artistieke beeldcultuur een plaats betekenis geven. Waar relieken eeuwenlang pelgrims aantrokken, groeide de Leiestreek later uit tot een bestemming voor kunstenaars en kunstliefhebbers. Het werk legt de parallellen bloot tussen religieuze en artistieke vormen van verering en toont hoe beide bijdragen aan de identiteit van een regio.

Centraal staat een vierkant doek met geabstraheerde beelden van de Sint-Martinuskerk en het verhaal van Sint-Maarten. De gouden zijde verwijst naar religieuze devotie, terwijl de rode achterzijde de legendarische mantel van de heilige oproept. Het doek is geplooid tot een origamivogel,

Valley later became a destination for artists and art lovers. The work reveals the parallels between religious devotion and cultural pilgrimage, showing how both contribute to the construction of regional identity.

At its centre is a square canvas printed with abstracted images of Saint Martin's Church and scenes from the saint's life. One side, rendered in gold, evokes religious devotion, while the red reverse recalls Saint Martin's legendary cloak. Folded into an origami bird—a subtle reference to the goose traditionally associated with the saint—the canvas becomes a monumental weather vane inspired by those that crown church steeples.

By folding the painting into three dimensions, Crombé blurs the boundaries between painting, object and architecture. The work reflects on how frames determine not only what becomes visible, but also how places, histories and traditions acquire meaning. Within Fields of Vision, it invites visitors to reconsider the cultural frameworks through which we look at both art and landscape.

een subtiele verwijzing naar de gans waarmee Sint-Maarten traditioneel wordt afgebeeld, en krijgt de vorm van een monumentale windwijzer, geïnspireerd op de exemplaren die kerktorens bekronen.

Door het schilderij letterlijk te plooiën en uit het vlak te halen, verschuift Crombé de grens tussen schilderkunst, object en architectuur. Het werk onderzoekt hoe kaders niet alleen bepalen wat zichtbaar wordt, maar ook hoe plaatsen, verhalen en tradities betekenis krijgen. Binnen *Fields of Vision* nodigt het uit om na te denken over de culturele en historische kaders die onze blik sturen.

Sam De Graeve

Sam De Graeve onderzoekt in hun praktijk hoe taal, architectuur en

Sam De Graeve

In their practice, Sam De Graeve explores how language, architecture, and urban development shape the way we think. Drawing on historical events and broader social processes, they create installations that dismantle and reassemble existing structures. Their work invites viewers to see familiar systems not as fixed or inevitable, but as open to change.

"A new type of thinking is essential if mankind is to survive and move to higher levels."

With these words, Albert Einstein called for a fundamental shift in the way we think. Sam De Graeve takes this statement as the starting point for an installation that explores how new perspectives can emerge by dismantling and reassembling existing structures.

The work refers to brusselisation (bruxellisation): the large-scale and often arbitrary demolition of historic neighbourhoods in favour of modern development. Although the term is generally associated with loss, De Graeve approaches it as a conceptual framework. What if demolition could also create space for new relationships, new ways of

stedelijke ontwikkeling onze manier van denken vormgeven. Vertrekkend vanuit historische gebeurtenissen en maatschappelijke processen maakt hun installaties waarin bestaande structuren worden ontmanteld en opnieuw samengesteld. Hun werk nodigt uit om vertrouwde systemen niet als vaststaand, maar als veranderbaar te beschouwen.

"A new type of thinking is essential if mankind is to survive and move to higher levels."

Met deze woorden riep Albert Einstein op om de bestaande manier van denken fundamenteel te herzien. Sam De Graeve neemt die gedachte als vertrekpunt voor een installatie die onderzoekt hoe nieuwe perspectieven kunnen ontstaan door bestaande structuren uiteen te halen en opnieuw samen te stellen.

Het werk verwijst naar het fenomeen van de verbrusseling (bruxellisation): de ingrijpende en vaak willekeurige afbraak van historische stadswijken ten gunste van grootschalige modernisering. Hoewel de term doorgaans een negatieve betekenis heeft, gebruikt De Graeve haar als

seeing and new possibilities?

Within Fields of Vision, brusselisation becomes more than an urban phenomenon. It becomes a metaphor for abandoning fixed modes of thought. By approaching fragmentation not only as destruction but also as transformation, the work suggests that imagining different futures begins with questioning the frameworks through which we understand the present.

F//AAT

F//AAT is a Brussels-based artist duo consisting of Kaat Claes and Fiachra McCarthy. Working at the intersection of architecture, scenography and visual art, they create sculptures and installations that explore how objects carry memory, shape space and reveal overlooked histories.

I put my ear to the wall and listen originates from the restoration of the Beguinage in Hasselt, completed in 2025. During the renovation, the cylindrical sections cut from the historic façade were treated as construction waste

een denkkader. Wat gebeurt er wanneer afbraak niet alleen verlies betekent, maar ook ruimte creëert voor nieuwe verbanden en andere manieren van kijken?

Binnen *Fields of Vision* wordt verbrusseling zo meer dan een stedenbouwkundig begrip. Het wordt een metafoor voor het loslaten van vaste denkpatronen. Door fragmentatie niet alleen als vernietiging maar ook als transformatie te benaderen, nodigt het werk uit om de toekomst niet te zien als een vanzelfsprekende voortzetting van het heden, maar als iets dat telkens opnieuw verbeeld en opgebouwd moet worden.

F//AAT

F//AAT is een kunstenaarsduo uit

and discarded. For F//AAT, however, these fragments are not debris but carriers of time: like the growth rings of a tree, they preserve the traces of a building and the histories embedded within it.

The installation reunites seventeen of the original sixty-three fragments. Displayed within an open, archive-like structure, they are both repositioned and reconnected to their original place in the façade. The empty spaces point to the many elements that disappeared during the renovation.

By reframing what was considered waste as heritage, F//AAT shifts our perception of the built environment. The work asks not only what we choose to preserve, but also what quietly disappears from view. Within *Fields of Vision*, it demonstrates how framing determines not only what becomes visible, but also which histories continue to be remembered.

Brussel, bestaande uit Kaat Claes en Fiachra McCarthy. Hun praktijk bevindt zich op het snijvlak van architectuur, scenografie en beeldende kunst. Vanuit een fascinatie voor objecten en hun relatie tot tijd, ruimte en herinnering creëren ze sculpturen en installaties die verborgen geschiedenissen zichtbaar maken en de betekenis van alledaagse materialen herdenken.

I put my ear to the wall and listen

vertrekt vanuit de restauratie van het Begijnhof in Hasselt, voltooid in 2025. Tijdens de werkzaamheden werden de cilindervormige uitsparingen die uit de historische gevel werden gezaagd beschouwd als bouwafval en afgevoerd. Voor F//AAT zijn deze fragmenten echter geen restmateriaal, maar dragers van tijd: als jaarringen van een boom bewaren ze de sporen van een gebouw en de geschiedenis die erin besloten ligt.

De installatie brengt zeventien van de oorspronkelijke drieënzestig fragmenten opnieuw samen. Binnen een open, archiefachtige structuur krijgen ze een nieuwe context en verwijzen ze tegelijk naar hun oorspronkelijke plaats in de

KASSÉ COLLECTIVE

Altering Functions, Altering Spaces, Altering Meanings (2026) is a work by Iana De Rop, Niel Schuerman, Adèle Sweetlove, Eva De Vilder, and Eline Vertommen. It was created in the context of Return to Sender, an exhibition by the Brussels-based artist collective Kassé, held in the building at Quai du Commerce 26 in Brussels, which was used as a studio and working space for one year.

altering functions

The building is on the verge of beginning a new life. The artists' presence there was always temporary: continuously extended, yet never fully secured. This uncertainty of departure forms the underlying condition of the work, which moves between what the place once was and what it is soon to become.

altering spaces

The former Art Deco building finds itself in a transitional

gevel. De lege ruimtes herinneren aan de vele elementen die tijdens de renovatie verloren gingen.

Door wat als afval werd beschouwd opnieuw te kaderen als erfgoed, verschuift F//AAT onze blik op gebouwd verleden. Het werk stelt niet alleen vragen over wat we bewaren, maar ook over wat onopgemerkt verdwijnt. Binnen *Fields of Vision* laat het zien hoe een kader niet alleen bepaalt wat zichtbaar wordt, maar ook welke verhalen de moeite waard worden geacht om door te geven.

KASSÉ COLLECTIVE

Altering Functions, Altering Spaces, Altering Meanings (2026) is een werk van Lana De

phase between a domestic past and an imminent renovation. Temporarily inhabited yet simultaneously unfinished, it exists as a space in transition. From this unstable condition, the artists turned their attention to moving house and to the most constant element of a home: the floor. Within a Belgian architectural context, the installation refers to domestic traditions in which floors organise space and determine functions.

altering meanings

Across the street stands the apartment building where Chantal Akerman filmed *Jeanne Dielman, 23 quai du Commerce, 1080 Bruxelles*. Through duration and repetition, the film makes the rhythms of everyday life and the strict organisation of domestic space tangible. Every movement unfolds on and across the floor, which appears as a silent carrier of time and daily existence.

For this presentation, the

Rop, Niel Schuerman, Adèle Sweetlove, Eva De Vilder en Eline Vertommen. Het ontstond in het kader van Return to Sender, een tentoonstelling van het Brusselse kunstenaarscollectief Kassé in het gebouw aan Quai du Commerce 26 in Brussel, dat gedurende een jaar als atelier-en werkruimte werd gebruikt.

altering functions

Het gebouw staat op het punt aan een nieuw leven te beginnen. De aanwezigheid van de kunstenaars was er altijd tijdelijk: voortdurend verlengd, maar nooit volledig verzekerd. Die onzekerheid van het vertrek vormt de onderliggende conditie van het werk, dat zich beweegt tussen wat de plek ooit was en wat ze binnenkort zal worden.

altering spaces

Het voormalige art-decogebouw bevindt zich in een overgangsfase tussen een huiselijk verleden en een nakende renovatie. Tijdelijk bewoond en tegelijk onafgewerkt is het een ruimte in transitie. Vanuit die instabiele toestand richtten de kunstenaars hun aandacht op verhuizen en op het meest constante element van een woning: de vloer. Binnen een Belgische architecturale

wooden crates are moved from Brussels to Sint-Martens-Latem. Not as a reconstruction of an interior, but as a shift in context and perspective. In the garden, they carry the traces of another space, another rhythm, and another history. By weaving together the artists' collective relocation, the transitional state of the building, and the cinematic language of Jeanne Dielman, the work reflects on an absurd yet recognisable experience of dwelling.

boxes filled, plates empty,
curtains closed

we have to go, time passed

touch the floor,

one last time.

**Sebastian Vielma
Fleischhacker & winnie t**

winnie t & Sebastian Vielma
Fleischhacker together are;

context verwijst de installatie naar huiselijke tradities waarin vloeren ruimte organiseren en functies bepalen.

altering meanings

Aan de overkant van de straat bevindt zich het appartementsgebouw waar Chantal Akerman Jeanne Dielman, 23 *quai du Commerce, 1080 Bruxelles* opnam. De film maakt het dagelijkse ritme en de strikte organisatie van de huiselijke ruimte tastbaar door duur en herhaling. Elke beweging ontvouwt zich op en over de vloer, die verschijnt als een stille drager van tijd en dagelijks leven.

Voor deze presentatie worden de houten kisten van Brussel naar Sint-Martens-Latem verplaatst. Niet als een reconstructie van een interieur, maar als een verschuiving van context en perspectief. In de tuin dragen ze de sporen van een andere ruimte, een ander ritme en een andere geschiedenis. Door de collectieve verhuis van de kunstenaars, de overgangstoestand van het gebouw en de cinematografische taal van Jeanne Dielman met elkaar te verweven, reflecteert het werk op een absurde en tegelijk herkenbare ervaring van wonen.

almost a duo (solely based on the amount of collaborations they have), two of WePaint's most prominent creative workers, currently shooting a zombie movie in the European Quarter, together with Mark conducting performative research into the height of artistic infrastructure, working for Blueberry Bae as flavoured art-critique-ghostwriters, each other's assistants for their respective 'solo careers', mostly into collaborative methods of production, low-key kommunists (with 'k'), 99% of the time die-hard sobriety-fans,

ready-made landscape painting

a direct framing of the inside-out on two levels:

1. a wall, typically constructed for temporary indoors use in the exhibition space & often protected by the regulated infrastructure of

boxes filled, plates empty, curtains closed
we have to go, time passed

touch the floor,
one last time.

Sebastian Vielma Fleischhacker & winnie t

winnie t & Sebastian Vielma
Fleischhacker vormen samen; bijna
een duo (alleen al gezien het aantal
samenwerkingen dat ze op hun naam
hebben staan), twee van de meest
vooraanstaande creatieve krachten
bij WePaint, nemen momenteel een
zombiefilm op in de Europese wijk,
doen samen met Mark performatief
onderzoek naar de hoogte van artistieke
infrastructuur, werken voor *Blueberry
Bae* als op smaak gebrachte kunstcritici-
ghostwriters, zijn elkaars assistenten
voor hun respectievelijke 'solo carrières',

the institute, is temporarily
placed outdoors: in the garden
of Museum Dhont-Dhaenens.

2.a wall usually serves as a
frame surrounding the artwork:
a white canvas becomes a
background for a painting, a
sculpture, etc. creating a
border outside of the artwork;
a set of margins guiding the
viewers eye to what's within.
in this case, a wall stands
in the foreground of its
surroundings: grass, bushes
and trees, & maybe a few
rabbits to which it heavily
contrasts in color, shape and
attitude. this wall therefore
becomes a frame inside
these surroundings, which
we will call the artwork;
the conditions that will
impact the state of the wall;
humidity, sunlight, bird poo,
sublime magic, perhaps a tag
etc. therefore the viewers eyes
are guided to the margins,
to the outside world, to the
birds...

WePaint's current list of
situations:

1. WePaint was founded by
Sebastian Vielma Fleischhacker
in his solo exhibition:
*This is the year I gave up
on painting* at Communitism,
Athens (2023)

houden vooral van collaboratieve productiemethoden, low-key kommunisten (met een 'k'), 99% van de tijd die-hard voorstanders van nuchterheid, ,

ready-made landscape painting

een directe omkadering van 'het binnenstebuiten' op twee niveaus:

1. een muur, doorgaans gebouwd voor tijdelijk gebruik binnen in de tentoonstellingsruimte en vaak beschermd door de gereguleerde infrastructuur van het instituut, wordt tijdelijk buiten geplaatst: in de tuin van Museum Dhont-Dhaenens.

2. een muur dient doorgaans als kader rondom het kunstwerk: een wit doek wordt een achtergrond voor een schilderij, een sculptuur, enz., waardoor een grens buiten het kunstwerk ontstaat;

een reeks marges die de blik van de toeschouwer leiden naar wat zich binnenin bevindt. In dit geval staat een muur op de voorgrond van zijn omgeving: gras, struiken en bomen, en misschien een paar konijnen waarmee hij sterk contrasteert in kleur, vorm en attitude. Deze muur wordt daardoor een kader binnenin deze omgeving,

2. WePaint was invited to activate the exhibition space in *Polyvalent Hospitality Agency*, winnie t's first solo exhibition at M HKA, Antwerp (2026)

3. Currently in your view: *ready-made landscape painting* at Museum Dhont-Dhaenens, Deurle (2026)

die we het kunstwerk zullen noemen;
de omstandigheden die de toestand
van de muur beïnvloeden: vochtigheid,
zonlicht, vogelpoep, sublieme magie,
misschien een tag enz. Daardoor wordt
de blik van de toeschouwer naar de
marges geleid, naar de buitenwereld,
naar de vogels...

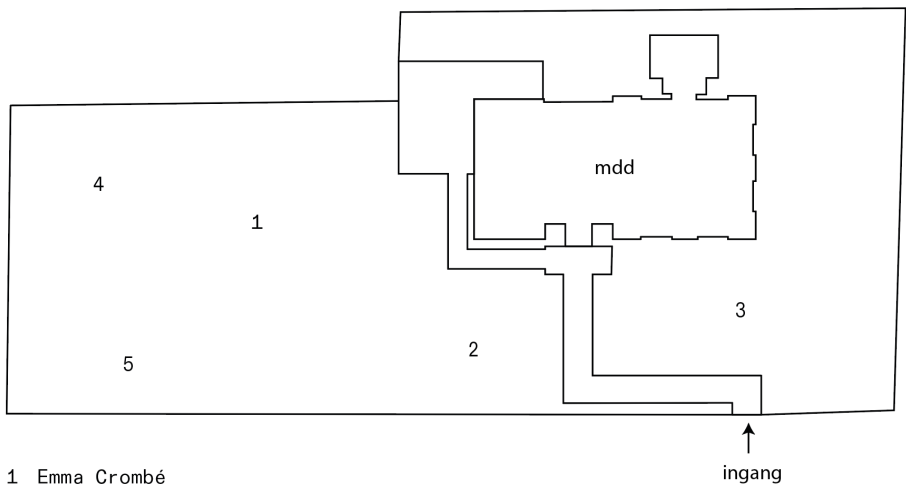
de huidige lijst met situaties van
WePaint:

1. *WePaint* werd opgericht door
Sebastian Vielma Fleischhacker tijdens
zijn solotentoonstelling:

This is the year I gave up on painting bij
Communitism, Athene (2023)

2. WePaint werd uitgenodigd om de
tentoonstellingsruimte te activeren in
Polyvalent Hospitality Agency, de eerste
solotentoonstelling van winnie t in het
M HKA, Antwerpen (2026)

3. Momenteel te zien: *ready-made
landscape painting* in Museum Dhont-
Dhaenens, Deurle (2026)

- 1 Emma Crombé
- 2 Sam De Graeve
- 3 F//AAT
- 4 KASSÉ COLLECTIVE
- 5 Sebastian Vielma Fleischhacker
& winnie t

museum dhondt- dhaenens

Ontdek ons programma

